

GORICA

(Večerno izdanje.)

Izhaja vsa torek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. J. Marušič).

Agitacija za odpad.

„Primorski List“ je prinesel pred kratkim vest o skritem delovanju protestantov v Furlaniji, da širijo svojo krivo vero. V številki z dne 22. t. m. piše dalje o tej zadevi: „Vedno bolj žalostne novice o tem prihajajo. Grofica Latur ima svoje zavode tamkaj, kjer se spreobrača k luteranstvu furlanska in slovenska mladina. In odkod je to, da se dá toliko katoličanov zapeljati, da pošljejo svoje otroke v ta luterovski zavod? Materijalna podpora, denar, katerega sipljejo protestanti ubožnim starišem ter tako v svojo mrežo lovè nedolžno deco. Katoličani, ali res ni mogoče se temu ustaviti? Ali katoliška cerkev nima svojih dobroteljskih zavodov, ki bi storili to, kar storijo ti odpadenci za svoje zmote? Pa kdo daje tem protestantovskim zavodom toliko pomoči? Posebno se dve družbi v tem oziru odlikujeta, ki v protestantovskem taborju izdajata tisoče in tisoče za podporo odpadnega gibanja in ohranjenje njihovih zavodov. Katoličani, zlasti tisti, katerim je Gospod Bog podaril dobrote sveta v ta namen, da bi lahko prišli ubogim, zlasti v dušni nevarnosti se nahajajočim na pomoč, usmilit se teh žrtv, uboge mladine, pomagajte tudi Vi! Saj se za mnogo drugih manj važnih stvari žrtvuje, in za neumrjoče duše, za ohranjenje in širjenje edino prave katoliške vere, bi se nič ne storilo?“

„Ali bi ne bilo mogoče napraviti društvo na Slovenskem zlasti za Primorsko, katerega sveta naloga bi bila povsod milodare nabirati, da bi se odkupilo toliko otrok in se tudi starišem odpomoglo. Zlasti naj bi se onemu protestantovskemu zavodu nasproti ustanovil drugi obširen in velik katoliški zavod. Podpira se toliko zunanjih rečij, dočim se doma pusti, da sovražnik pleni.“

Pritožbe o protestantski propagandi o zavodu Elvine grofinje La Tour v Rusizu niso nove, kajti že 13. januarja 1887 je stavil dr. Gregorčič s tovariši v deželni zboru goriškem interpelacijo do visoke c. k. vlade, ki se glasi:

Visoka c. k. vlada! Veleslavni c. kr. deželni šolski svet za pokneženo grofijo goriško in gradiško dovolil je z odlokom dne 9. novembra 1879 na podlagi § 70 državne postave o ljudskih šolah z dne 14. maja 1869 (državni zakonik šte. 62) Elvini grofinji La Tour, da sme ustano-

viti v Rušiči (Rassiz) evangelijsko zasebno ljudsko šolo, združeno z odgojiščem za osiročene in popolnoma uboge šolske otroke pod pogoji, ki so v onem odloku razločno navedeni, ter kazaje na § 73. rečenega zakona, ki nalaga deželnim šolskim oblastim dolžnost, zapreti take privatne zavode, v katerih se ne izpolnjujejo državne postave, ali v katerih se nahajajo npravni nedostaki. V resnici se v tem zavodu ne izpolnjujejo ni državne postave, ni pogoji, ki so mu naloženi po deželni šolski oblasti, kot izvršiteljici postav na šolskem polju.

Člen I. državne postave o medverskih razmerah državljanov z dne 25. maja 1868 (drž. zak. šte. 49) določuje, katere vere smejo ali morajo biti otroci z ozirom na vero roditeljev ali na mogoče pogodbe med njima.

Člen II. določuje, kedaj in pod katerimi pogoji smejo ali morajo roditelji ali njih namestniki premeniti vero otrok.

Člen IV. določuje dobo, ko more človek sam odločiti o svoji veri; člen VI. navaja pogoje, ki se morajo izpolniti, da izstop iz katere verske družbe dobi postavno moč, t. j. da odveže prestopnika dolžnostij do prejšnje verske družbe ter mu podeli pravice nove. Člen VII. prepoveduje v svojem 2. odstavku siliti ali z zvijačo navajati koga k prestopu od enega veroizpovedanja k drugemu. Po določbah člena I, II. in IV. ne more otrok odločiti o svoji veri pred dobo, ki je označena v členu IV.

Člen II. določuje dobo, do katere morejo roditelji ali njih namestniki premenjevati vero otrok, in v kateri jim to ni več mogoče.

Od istega časa, ko roditelji ali njih namestniki ne smejo premenjati vere otrok, do tistega časa, ko deček ali deklica smeta sama izjaviti se za katero vero, teče doba, v kateri je vsaktera prememba vere po državni postavi prepovedana, naj bi se imela goditi po roditeljih in njih namestnikih ali po otrocih. Roditeljem ali njih namestnikom postava ne dovoljuje več, da bi odločevali o veri otrok, otrokom pa ne priznava še pravice, da bi sami odločevali v tej zadevi.

Postava smatra otroke v isti dobi kot nesamostalne in nezrele, da bi odločevali v tej zadevi.

Postava smatra otroke v isti dobi kot nesamostalne in nezrele, da bi odlo-

čevali o svoji veri, zato jim jo postava sama odločuje in garantuje. Naravno pa je, da postava ne določuje in garantuje otroku vere le po imenu, ampak v resnici, t. j. da zahteva, naj se otrok v njemu postavni veri v resnici poučuje in odgojuje; (§ 1. državne šolske postave z dne 20. maja 1869 drž. zak. šte. 62 predelane po postavi z dne 2. maja 1883, drž. zak. šte. 53 in člen XV. postave z dne 25. maja 1868 drž. zak. šte. 49), ter da ne zabranjuje le formalnega prestopa od veroizpovedanja k drugemu v zmislu člena IV. navedene postave, ampak tudi prigrvarjanje in napeljevanje k prestopu, ker to je nasprotno postavni težnji, ki hoče, da naj otrok v omenjeni dobi ohrani vero nepremenjeno in nedotakneno.

Tako prigrvarjanje in napeljevanje je tudi tedaj proti duhu in namenu omenjene postave, ko se formalni ali slovesni prestop sam odlašja za dobo določeno v členu IV. Še več. Prigrvarjanje in napeljevanje otrok k prestopu smatrati je na sebi kot sila ali zvijača v zmislu člena VII., ker otroci nimajo ni moči ni uma, da bi mogli odbiti hvalo ali ugovore katere vere ali prigrvarjanja in napeljevanja k prestopu. Radi tega prepoveduje omenjena postava prestop v oni dobi in s prestopom tudi pripravljajanje k njemu.

S temi določbami državne postave z dne 25. maja 1868 drž. zak. šte. 49 in z njenim duhom se pa nikakor ne vjemata postopanje in odločanje Elvine grofinje La Tour v Rušiči, vrhje, kjer jejo otroci protestantskega veroizpovedanja. Katoliški otroci iz zavoda zahajajo sicer k poduku v krščanskem nauku v javno občinsko šolo v Kaprivi ter k maši ob nedeljah in zapovedanih praznikih v župnijsko cerkev, ali po spricovanju pristojnih krogov ostajajo otroci iz te evangelijske šole navadno jako nevedni v krščanskem nauku, hodijo k službi božji neredno, brez veselja in brez spoštovanja ter več jih ne prejema sakramentov niti o veliki noči.

Vsa odgoja v zavodu je protestantska in katoliški otroci učijo se celo zgodbe sv. pisma in cerkveno zgodovino skupno s protestantskimi otroci po protestantskih načelih, dasi je letos v šoli med 43 otroci 21 katoličan.

Nasledek takega postopanja je, da otroci začnejo uže v 11. in 12. letu v veri omahovati, da se branijo prijeti sv.

gospodinjstvu. Lani sem več, ker me mama takoj po dokončanem učiteljsku še ni silila k temu. Sicer pa sem jaz čudak v tem ozra. Čitam malo, a to, kar mi ugaja, tri štirikrat. In vi?

Pripovedoval ji je sedaj o svojem duševnem delovanju, kakor bi jo poznal že dolgo. Čutil je, da mu to dekle postaja vedno bolj domače, da mu prija ta njena narav, ponosna sicer, a vendar tako žensko-mehka.

Tudi njej je prijal ta odločni, samozavestni značaj njegov. Ni ga sicer še do dobra poznala, a iz vsega, kar je videla na njem je sklepala, da to ni človek kakor njihov nadzornik Ričl, ki ni bil ne ženska, ne mož.

Kaj ste se tako zamislili, gospica Fani, je dejal. Saj niste hudi, če vas kličem s krstnim imenom?

O ne, saj bi jaz vas tudi, a — Ne veste zanj, ni res? Danilo mi pravi vsaka domača duša, pristavil je smehljaje.

Dobro. Toraj gospod Danilo —

sakramente, da tajijo katoliške resnice, da znajo na pamet vse razlike med protestantsko in katoliško vero in sicer vse le v zmislu protesta izma ter da naravnost in odločno pravijo, da nočejo nič vedeti o katoliški veri in katoliški službi božji. —

Ko je nekdanj župnik v zavodu neko tako 13-letno deklico svaril ter jo opominjal radi verske nemarnosti, odgovorila mu je neprestrašeno, da noče sprejeti sv. sakramentov in noče slišati nič o katoliški veri, ker jej je protestantska pripravnost.

Ob isti priliki odgovorila mu je neka zraven stoječa učiteljica iz Berlinu v pričo otroka: „Gospod župnik, saj otrok ima uže leta, da si lahko sam vero izbere, kaj se toliko trudite?“

Ko otroci šoli odrastejo, obdržijo jih še kaj časa v zavodu ali pa jih iz zavoda pošljejo v službo protestantskim hišam v deželi ali zunaj nje, in pri tej priliki prestopijo navadno k protestantski veri. Tako so storile Karolina in Olga Rutterfort, Maria Ukmar, Eleonora Schmiedt in najbrže tudi Ana Steffanek, o katerih ni gotovo, ali niso bile ob času svojega prestopa v takem duševnem stanju, katero izključuje njih prosto prepričanje (člen IV. odstavek 2. navedene postave).

Ko se je posrečilo kedaj vzeti katero deklico še v pravem času iz zavoda trebalo je mnogo truda, predno je odpustila in premagala protestantsko mišljenje, ki je bila po njej.

Naravno je, da katoliški otroci v tem zavodu prihajajo sami po sebi na verska vprašanja, o katerih se protestanti ločijo od katolikov, da ne tajijo katoliških resnic in da ne mrzijo katoliške službe božje brez tujega vpliva, temveč da zavod sam upliva neposredno ali posredno v tem zmislu na otroke v dobi, v kateri jim državna postava tirja in zagotavlja katoliško vero.

Razvidno je toraj, da omenjeni zavod ne izpolnjuje zgorej navedenih državnih postav z dne 25. maja 1868 drž. zak. šte. 49 in da deluje v popolnem nasprotju z razloženimi postavnimi določbami.

Ali omenjeni zavod prezira tudi pogoje, pod katerimi mu je bila dovoljena ustanovitev in obstanek.

Odlok dež. šolskega sveta z dne 9. novembra 1879 šte. 486, v soglasji z

nekaj novega sem se domislila: v trgu bo ples.

— Ti boš že morala biti tam, dejala je mati, brez tebe ga že ne bo.

— Saj bomo šli, mama! Prosim te lepo, in stopila je k stari gospej in ji položila kodrasto glavico na ramo.

— Ne vem, ne vem — papa vprašaj.

— O, potem bo že, saj on ne bode nič proti temu.

Zunaj je potrkalo, vstopil je nadzornik. Ko je videl vse tri zbrane tu-le, mu je nekov čuden izraz spreletel lica; nič mu to ni bilo po godu.

Pozdravil je in sedel.

Govorili so dalje o plesu in Ričl, ki je bil, kakor se je njemu zdelo, najboljši trški plesalec, je poprosil gospico Fani za prvo četvorko.

— O ne, odgovorila je odkritosrčno. Njemu se je lice stemnelo in kmalu se je poslovil.

— Ti, Fani, ti si čuden otrok, začela je mati. Kako si upaš kaj takega reči?

LISTEK.

Ob Hublju.

Povest. Spisal Janko Bratina.

(Dalje.)

Na oni strani brvi, ob vratih, ki so vodila v stanovanje, je opazil Poznik Fani. Zavita je bila v zimsko jopico, s kapico na glavi in gledala je ravno v to stran, kamor je prišel sedaj pristav.

Odkril se je in pozdravil.

— No, koliko pa nesete domov, pravi ona, menda bi jaz lahko vse pojedla, še kuhati bi mi ne bilo treba.

Stopila je bliže sem, čisto na brv, da bi lažje podražila nesrečnega lovca.

— Res je, dejal je Poznik, povsod imam nesrečo: pri igri, pri lovu, pri ...

Dalje ni rekel nič, ozrl se je na Fani, ki pa je povesila oči in se zagledala v penečo se vodo.

— Ali vam ni mraz, dejala je potem. Letos niti sneg še ni zapadel, lani ga je bilo toliko tu-le, da smo se kar kepali po našem vrtu.

— Škoda, da me ni bilo zraven, odgovoril je Poznik, ozrl se na deklico, ki je rdela v lica o pihajočega vetra in tudi ona ga je pogledala.

In ta pogled je bil globok izraz čiste, močne duše.

— Sedaj pa z Bogom, dejala je čez nekaj časa, iti moram pripravljati večerjo, če ne bo mama koj klicala in me iskala.

Poslovila sta se, on se je še ozrl po njej, a že je izginila na dvorišču za vratmi.

Že se je temnilo in Poznik je koralak brzo proti svojemu stanovanju.

III.

Prišel je predpust.

Nekega popoldne je sedel Poznik v sobi pri Baumovih in razgovarjali so se o tem in onem. Fani je pravila Pozniku o svojih knjigah, o šolskih letih in drugih podrobnostih, koje je on vedno bolj z zanimanjem poslušal.

— Kaj pa čitate sedaj, vprašal jo je.

— Sedaj — nič skoro. Le tu pa tam. Sedaj sem se večinoma posvetila

ministerskim odlokom z dne 26. junija 1877 šte. 8000, oziroma 28. julija 1879 šte. 11632 odločno nalaga vodstvu, učitelstvu in služništvu v tem zavodu, da se ima zdrževati vsakterega neprimernega uplivanja, versko prepričanje neprotestantskih otrok v zavodu, ter prepoveduje sprejemati v zavod otroke, katere ne veže še šolska dolžnost.

Te določbe so izrečene kot pogoj, pod katerim se je zavod dovolil, in c. kr. okrajnemu šolskemu svetu v Gradišči se nalaga v istem odloku, naj strogo pazi, da se bo tudi ta pogoj izpolnoval.

Kako se izpolnjuje pogoj glede neuplivanja na versko prepričanje katoliških otrok, razvidno je iz tega, kar je bilo zgoraj rečeno. Za slučaje, da se otrokom ne pušča ono veroizpovedanje, katero jim določujeta člen I. in II. opetovano navedene postavbe, imajo roditelji, njih namestniki in cerkveni predstojniki vsled člena III. rečene postavbe pravico naznaniti morebitne nedostatke politični oblasti, katera ima vsled istega postavnega člena dolžnost stvar preiskovati in storiti, kar postava velevala. V zadevi, o kateri govorimo, obrnila se je pristojna cerkvena oblast zadnja leta, nego enkrat na slavno deželno vlado, a do zdaj niti odgovora ni dobila na svoje pritožbe.

Domači listi so pogostoma pisali, da verno katoliško ljudstvo se nad takimi dogodki pohujšuje in hučuje, a do zdaj bilo je vse zastoj, prezirali so se glasi katoliškega ljudstva in duhovstva.

Gledé na razložene postavne določbe, na pogoje, s katerimi se je dovolil evangelijski zavod v Rušiči, in na dejanske razmere gledé upliva rečene šole in zavoda na versko prepričanje katoliških otrok stavijo podpisani do visoke c. kr. vlade naslednja prašanja:

1. Ali je znano visoki c. kr. vladi, da v evangelijski privatni ljudski šoli in ž njo združenem odgojišču Elvine grofinje La Tour v Rušiči se ne izpolnjujejo niti postavbe niti pogoji ministerskega odloka z dne 28. julija 1879 šte. 11632, oziroma odloka deškega šolskega sveta z dne 9. novembra 1879 šte. 486.

2. Ali ne misli visoka c. kr. vlada, da gre tu postopati po § 1. državne postavbe z dne 14. maja 1869 dež. zak. šte. 62, ali vsaj prepovedati, da se v imenovano šolo in odgojišče ne smejo sprejemati otroci katoliškega veroizpovedanja.

Gorica, 13. januarja 1887.
Dr. A. Gregorčič l. r. — Jonko l. r.
— And. Kocijančič l. r. — Dr. J. Tonkli l. r. — Dr. Nikolaj Tonkli l. r.

Politični pregled.

(Politični položaj.)

Naš notranji politični položaj je označil znani češki prvak dr. Kramář te dni s temi le besedami: Proč s polovičarstvom! Volk sit in ovca cela, to ne more biti. Vlada je od vladarja dobila nalog, da omogoči delavnost parlamenta. To pa more doseči, ako govori resno besedo z nemškimi strankami: To je dolžna državi, dolžna prebivalstvu, ki trpi vsled dolge parlamentarne krize. Dr.

— Reči ali ne reči. Jaz ne morem za to. A ven mora, kar mislim. Resnica mi je čez vse. Zakaj bi se je sramovala? Ali ni prav tako, mama?

— Seveda — a —

— Kaj — a? Ljudem ni prav morda, marsikdo si rajd zamaši ušesa pred resnično besedo, a meni nič za to. Resnice imamo še vedno premalo. Kaj ne, gospod Danilo?

— Žalibože je res tako. Le škoda, da nimamo več takih deklet kot ste vi, in tudi naši možje bi s tem pridobili. Dosti manj bi bilo konvencionelnih laži in dosti manj mež bi bilo na svetu.

Govorili so še dalje in pri odhodu je Poznik res obljubil iti na ples.

Plesna dvorana je bila že vsa napolnjena, ko je prišel Poznik s sodnikom in sodnikovo. Ozrl se je po dvorani in opazil Fani, ki je sedela ob strani z mamo, pred njo je stal Ričl.

Poznika je zbolelo v srce, ko je opazil tega človeka. Stori mu sicer ni

pl. Körber se je 9. t. m. moral prepričati, da so Nemci v politiki vedno ne-hvaležni. L. 1878 so pokopali Lasser-Auersperga, l. 1895 Plenerja in Wurmb-Brandta. Nemci igrajo vlogo Šaturna, ki požira svoje otroke. To naj zmodri vlado, ako je, sploh zanj še čas. A vsa znamenja kažejo, da vlada nima dovolj resne volje, ki bi premagala nemško svojeglavnost.

Vladne podpore po umjah prizadetim prebivalcem.

Vlada uveljavi s § 14. kredit za podpore po umjah zadetim prebivalcem.

Potovanje nadškofa Posilovića v Rim.

Iz Zagreba poročajo, da odpotuje zagrebški nadškof dr. Posilović v prvi polovici meseca januarja v Rim na svečanost beatifikacije Marka Krizina Križevčanina. Nadškofa bo spremljalo v Rim več kancnikov.

Slovenski informacijski biro.

Hrvatskim listom javljajo iz Sofije, da se že davno obstoječi načrt, naj bi se v pospeševanje skupnih interesov Jugoslovancov, ustanovil informacijski biro, uresniči s prvim januarjem 1905. Sedež tega biro, čegar glavna naloga bo, da brzojavnim in pismenim potom razširja vesti, bo Belgrad in njegovim voditeljem je izbran slovenski novinar Milan Plut.

Grofica Montignoso.

Proti grofici Montignoso se ne uvedó nobene represalije in s ji tudi apanaža ne bo prikrajšana, kakor so trdili nekateri listi. Govori se, da se je grofica Montignoso obljubilo, da se ji tekom poletja 1905 dovoli se sestati s svojimi otroci v kakšnem mestu izven Saksonske. Iz verodostojnega vira se zatrjuje, da grofica Montignoso ni došla v Draždane samo zbog tega, da bi videla svoje otroke, marveč v prvi vrsti zaradi tega, da bi se sešla s kraljem.

Rusko-japonska vojska.

Z bojišča nič posebnega. Tudi japonska poročila o japonskih pridobitvah pred Port Arturom so potihnili in danes prodira med svet vedno bolj prepričanje, da je bilo vse japonsko zmagovalstvo le goli humbug, kajti gotovo je, da se niso Japonci polastili nobenega ruskega forta in da so bila le nekatera višje utrjena mesta na prostem, katera so si Japonci osvojili in s katerih so se Rusi umaknili, ker niso bila zanje nobenega posebnega pomena. Tudi vrnitev pa se vzdržuje, da so Japonci zopet postali grofici, kateri zavzamejo so Japonci tako širokoustno slavlili, kakor da bi bila od njega odvisna osoda cele portarturske trdnjave. — Tudi o tem ni nič gotovega, koliko da so poškodovane ruske vojske ladje, nahajajoče se v portarturski luki, o katerih so Japonci pisali, da so popolnoma uničene. Ker je baje Togo poslal del japonskega vojnega brodoma proti baltiškimi eskadri, postala je blokada Port Artura jako problematična in je vsled tega tudi jako olajšan uvoz živil in streljiva v portartursko luko. Po Kuro-patkinovih poročilih je soditi, da je v Mandžuriji še vedno vse mirno izvzemši nekaj malih prask med predstražami. Ruski listi poročajo, da ima poveljnik tretje ruske armade general Kaulbars izvršiti posebno nalogo. Dočim preži Kuropatkina armada, ki je sedaj jako močna, na japonske vojske oddelke, nahajajoče se pod poveljstvom generalov Kurokija, Oku-a in Nodzu-a, ima general Kaulbars nalogo napraviti s svojo armado velik ovinek in priti Japoncem za hrbet ter jim tako onemogočiti umikanje.

nič, tudi poznal ga ni še posebno, a zdelo se mu je vendar, da ima ta mož neke posebne namene.

Pristopil je k Baumovim, pozdravil mamo in hčerko in poprosil Fani za prvi valček.

Prikimala je zadovoljno.

Ričl je to opazil — taklel je v duši, a obraz je vseeno naredil mehak kakor olje.

Godba je zaigrala — Poznik je odvedel Fani po sobani. Kakor lahek metulj je prijel Poznika za roko, se veselo zasmejala in plesala z njim, da so ji lica rdela.

— Sem prositi za četvorko? vprašal je Danilo smehljajočo deklico.

— Seveda. Zato sem pa odbila nadzornika, ker z vami raje plešem kakor z njim. Brrr, ta njegova plešasta glava, pa ima še-le trideset let. Jaz ga ne morem trpeti.

Ples se je vršil v lepem redu, kakor se sploh vrše taki plesi, nikdo ni opazil nič posebnega, le sodnikova je

„Reuterjevemu biro“ so sporočili v soboto iz Mukdena: Danes se je Rusom posrečilo potisniti ob vozni cesti 4 in pol kilometra proti jugu več oblegovanih topov, čeravno je japonsko topništvo silno streljalo. Sovražnik je oddal okolo 100 strelcev. Proizročena škoda je neznatna. Dvanajst mož je bilo ranjenih. Ker je težko dobiti v Mukdenu živila, so kitajski uradniki odposlali mnogo kitajskih beguncev proti severu.

Reuterjev urad poroča iz Čifua: Po odredbi generala Steslja se je med portartursko posadko in prebivalstvo razdelilo živil za tri mesece. Med bojem za Visoko goro so se v hodu v pristanišče približale japonske torpedovke. General Steselj je ukazal podadmiralu Virenu, da naj napade japonske ladje. Po ljutem boju s 99 Japonci morali umakniti. Oklopnic „Sebastopol“ se je usidrala na zunanji rejd; ponoči se je vrnila zopet v luko. „Sebastopol“ je potopila v boju neko japonsko torpedovko, dočim je bila sama neznatno poškodovana. Podadmiral Viren je bil lahko ranjen.

Iz Londona brzojavljajo 23. t. m.: Poročila, ki so došla sem iz Tokija, potrjujejo rusko vest, da se je Rusom posrečilo si zopet osvojiti „203 m. grič“. Podrobnosti o tem dogodku še ni. Sodi se, da so Rusi iznenadili japonsko posadko ter tako zopet prišli v posest važne postojanke.

Peterburški brzojavni urad poroča, da je prometno ministerstvo sklenilo, da se polože novi tiri skoro na celi dolgi črti sibirske železnice. Posebna komisija bo vodila dela z namenom, da ne moti prometa na železnici.

Začetkom vojne so imeli Japonci 6 oklopnice I. razreda, in sicer: „Mikaza“, „Azahi“, „Šikišima“, „Yašima“, „Fuji“ in „Hacuze“ in 2 oklopnice II. razreda: „Cin-Jen“ in „Fuzo“. Od teh oklopnice se je potopila „Hacuze“ spomladi: „Fuji“ je zadela ob rusko mimo in je kasneje obšla pri Miaotavskih otokih. Ladjo so sicer za silo popravili, vendar pa je za boj nesposobna. Nedavno so Japonci uradno priznali, da so izgubili oklopnic „Yašima“, pred nekaj tedni pa se je pred Port Arturjem potopila „Šikišima“. Od oklopnice ste toraj Japoncem ostali samo „Mikaza“ in „Azahi“, ker stari ladji „Cin-Jen“ in „Fuzo“, zgrajeni v letih 1877 in 1881, pa ne prideta resno v poštev. Temu nasproti pa ima admiral Roždestvenski 7 oklopnice novejšega in najnovejšega tipa, in sicer: „Knjaz Suvorov“, „Orel“, „Borodino“, „Aleksander III.“, „Oslablja“, „Navarin“ in „Sijan Veliki“. Razmerje glede oklopnih križark pa je to le: Japonci so imeli sprva te-le oklopne križarke: „Yvate“, „Yzamo“, „Azuma“, „Yakamo“, „Azama“, „Tokiva“, „Kasuga“ in „Nisin“. Od teh ladij ste se potopili „Azuma“ in „Azama“, Japonska ima toraj samo še 6 oklopnih križark. Roždestvenski pa ima te-le oklopne križarke: „Dimitrij Donskoj“, „Oleg“, „Avrora“, „Zemčug“, „Izumrud“ in „Almas“. K temu brodomu bosta skušali uteci križarki „Diana“ v Saigonu in „Askold“ v Sanghaju. Takisto se morajo upoštevati še oklopne križarke „Rosija“, „Gromoboj“ in „Bogatir“. Toraj bo Rusija razpolagala na Daljnem Vzloku, ako se tudi ne upoštevata „Askold“ in „Diana“, z 11 oklopnimi križarkami nasproti 6 japonskim. Tudi proti križarkam II. razreda

zašepetala Pozniku na uho: „Dobro ste zbrali. Jaz vam zagotavljam, da vam ne bo žal, pridno, pošteno deklet je.“

Te besede so prinesle novo življenje v srce našega gospoda pristava in ves drug je odšel s plesišča, skoro sam ni poznal več starega Poznika.

IV.

Gospod Baum je napravil lov na lisice.

— Veste, tam gori v hribovju jih mora biti nekaj. Ta teden enkrat homo šli. Veste, človek se tudi naveliča sedeti vedno v tovarni pri knjigah in številkah.

— Gospod Baum, dejal je Poznik, vam pač ni treba več, da se toliko trudite.

— Veste, gospod pristav, jaz vam bom povedal prav odkritosrčno: Če nisem jaz sam zraven, ni nič. Mene imajo delavci radi, ker imajo svojo plačo kakor se sposobi in dela nikdar preveč. O stavkanju ali kaj takega se jim še sanja ne. Če komu ni kaj prav, pride k meni in poravnava stvar, da je prav za oba.

ima postaviti dovoljno število enakih ladij — takozvanih pomožnih križark. — Edino, kar se tiče torpedovk, je Rusija na slabšem, kakor Japonska, kar pa ni odločilno. Iz teh podatkov je razvidno, da šanse baltiškega brodoma niso tako neugodne, kakor se obče sodi.

Domače in razne novice.

Dr. Dinko Vitezić. — V nedeljo umrl je v Krku v 83. letu svoje dobe dr. Dinko Vitezić, prvobornitelj istrskih Hrvatov. Pokojnik rodil se je v Vrbniku na otoku Krku in je bil brat pokojnega krškega škofa Vitezića. Po dokončanih pravnih študijah stopil je v državno službo in je nazadnje postal finančni prokurator v Zadru, kjer je služboval mnogo let. Nemila osoda hrvatskega naroda v Istri, katerega je pokojni nad vse ljubil užel iz svoje mladosti, mu ni dopuščala, da bi držal roke križem, ampak vrgel se je z vso odločnostjo v boj za pravice svojega naroda. Začel je toraj orati ledino. Sborilca našel je v svojem najboljšem prijatelju, ki je bil pokojni vladika in mecen istrskih Hrvatov, nepozabni škof Jurij Dobrila. In ta dva prijela sta se težavnega dela s tako odločnostjo in tako vstrajno, da zrnje, katero sta začela sejati po Istri, začelo je kmalu kaliti ter je tudi obroditlo sad in sicer jako lep sad, ako primerjamo v narodnem, političnem in gospodarskem oziru sedanje istrske razmere z onimi pred 35 leti. Pa delo ni bilo lahko in potrebovalo je celih mož, mož, ki niso storili za svoj narod le tega, kar so bili dolžni storiti, ampak ki so v resnici sveto služili svoji domovini in ki so zanj storili vse, kar je bilo v njih močeh. Tak mož bil je pokojni škof Dobrila in tak mož bil je tudi pokojni dr. Dinko Vitezić. Oba ta dva žrtvovala sta v prid domovine vse, kar sta imela in nista poznala drugih čutov razun ljubezni do Boga in do svoje zanemarjene domovine. Zato pa ostaneti imeni Dobrila in dr. Dinko Vitezić v Istri nesmrtni. Pa ne samo do istrskih Hrvatov, marveč tudi do istrskih Slovencev in sploh do vseh Slovanov gojila sta omenjena dva moža, ki sta dobivala moralne in materialne podpore pri svojem prijatelju vladiki Strossmayerju, ista čustva in isto ljubezen. Zato pa ostane prepovedanje Istre narodnem, političnem in gospodarskem oziru tesno in nerazvezno spojeno z imeni vladike Dobrila in dr. Dinka Vitezića, katerega prvega krije črna zemlja že mnogo let, dočim je drugi toraj v nedeljo izdahlil svojo veliko in plemenito dušo, ki je zletela nad zvezde, da dobi od Večnega svoje plačilo. Opomniti moramo tudi, da se pokojni dr. Dinko Vitezić ni omejil na to, da je sam delal in učil, bodril in vodil. Ne, on je skrbel za naraščaj, vzgojil je na svoje stroške četo vrlih mož, svojih sorodnikov, ki naj bi nadaljevali njegovo delo. In nadaljujejo je po velikih uzorih svojega strica v borbi za prava tlačnega naroda in v povzdigo naše Istre proti ljutim sovragom. In med temi boritelji zavzemata prvo mesto pokojnikova nečaka odvetnika in istrska deželna poslanca dra. Dinko in Matko Trinajstić. Zategadel pa se pridružujemo brzojavki tržaške „Slavj. Čitalnice“, odposlani pokojnikom sorodnikom in ki se glasi: „Nad odprtim grobom starine prvaka Istre, Dinka, velikega Slovana, buditelja na polju politike, prosvete, gospodarstva, največega dobrotvorca istrskega roda, vzgojitelja istrskih narodnih borilcev, jadikuje od žalosti potrta, kliče:

Veste, nadzorniki in taki ljudje ne smejo biti absolutni gospodarji, tedaj oni izkoriščajo delavstvo, molzejo te ljudi do krvi. Tega ne. Sicer imam nadzornika tudi jaz, a bolj ga pazim kot navadnega delavca. Tako, vidite, je ta stvar pri meni. Sicer sem že star, dosti ne razumem o socialnem vprašanju, a zdi se mi, da če bi vsi tovarnarji delali bolj človeško z ljudmi, bi bilo za te in za one boljše.

— Prav imate, gospod Baum. Vi imate srce za delavca, ki je tudi človek kakor mi. Zato pa grem z vami na lov res samo zato, ker ste tako vrl oče svojim ljudem.

Baum se je poslovil in dobro mu je delo, da ga tudi človek, ki je poln novih nazorov, razume.

— Hm, delam pač prav. Kar je prav, to razume vsaka doba — staro in mlado. No, pa ta Poznik ni napačen človek...

(Dalje pride.)

za premož in torpedovk na potu proti jugu, da napade baltiško floto.

„Reuterjev biro“ poroča: Stražna ladja „Asagiri“ je v ponedeljek uplenila angleški parnik „King Arthur“, ko je isti skušal zapustiti Port Artur. Govori se, da je parnik pripeljal v Port Artur razne zaloge. Na krovu so bili ruski pomorski častniki, ki so skušali priti k baltiški eskadri. Ladjo so odvedli v Sa-seho na plembeno sodišče.

Dopisnik „Biršev Vjedomosti“ je brzojavil dne 20. t. m. iz Mukdena, da je položaj japonske armade vsak dan težavnejši, dočim rastejo trajno nade ruske armade. Nihče ne misli na umikanje.

Carški ukaz odredjuje, da se imajo mobilizirati nekateri oddelki čet v vojaških okrajih: Varšava, Vilna, Kiev, Kazan, Petrograd, Moskva in Odesa, v svrhu, da se spopolnijo vojne čete v Mandžuriji.

„Rus“ so brzojavili iz Mukdena, da japonski begunci pripovedujejo, da razsaja v japonski armadi nova bolezen, katero smatrajo po opisovanju ruski zdravniki za kugo. — „Biršev Vedomosti“ poročajo, da je ruska armada sedaj dobro preskrbljena s kurivom. Cene so padle za 25 odstotkov.

Listom se poroča, da se je te dni pred Port Arturom potopila japonska vojna ladja prve vrste „Jašima“.

Kuropatkin je dobil časa pomnožiti svojo armado, ki šteje sedaj na fronti 20 inf. in strelskih divizij, 5 kavalerijskih divizij, 3 strelske in 3 konjeniške brigade poleg močnih artilerijskih in drugih konjeniških rezerv. Za hrbotom armade 91 batalijonov in 76 stotnij, ne vstevši 2 in pol divizije okoli Vladivostoka. Do odločilne bitke, ki se menda pred dvema meseca ne razvije, bo Kuropatkin imel na bojišču 546 000 mož s 400 000 puškami, 40 000 sabljami, 1732 topovi in 88 strojnimi puškami.

Kakor se poroča listom, pobegnilo je v noči od četrtka na petek pri skrajno hudem vremenu iz portarturske luke 10 ruskih torpedovk.

Domače in razne novice.

Vesele božične praznike večiči uredništvo in upravnštvo „Gorice“ vsem cenjenim naročnikom, čitateljem, prijateljem in znancem.

Imenovanje v finančni stroki. — Finančni višji komisar Edvard Šuligoj je imenovan finančnim tajnikom, finančni komisar dr. Evgen Scabar pa višjim finančnim komisarjem za območje finančnega ravnanstva v Trstu.

Gosp. namestnik tržaški je konceptnega praktikanta dra. Egon Pan-gratza v Pazinu, imenoval namestniškim koncipistom.

Okrajni komisar, g. Edmund Fabijani, imenovan je namestništvem tajnikom.

Za „Šolski Dom“ je došlo našemu upravnštvu: Josip Mašera, vikar v Št. Mavru 20 K.

Predsedništvu so plačali: Ivan Okretič, deželni višji sodni svetnik na Dunaju 10 K; Franc Obljubek v Krasnem postal znesek 28 K, katerih 18 K je nabral Anton Skolaris v veseli družbi pri J. Kristančiču v Višnjevku dne 18. decembra, 10 K pa daroval hišni gospodar Janez Kristančič; županstvo mestne občine Sv. Križ na Vipavskem 20 K; Janez Lukežič, dekan v Komnu, podaril zlato uro, vredno 70 K.

Srčna hvala!

Za božičnico v „Šolskem Domu“ so nadalje nadarovali sledeči dobrotniki in dobrotnice: Gospa A. Goljevšček 10 K; Mischov Ludovik, trgovec, več blaga za obleko; gospa Cotic Ivanka različnega blaga; Oblaščak Sebastijan, trgovec, več drobnega blaga; Calot J., trgovec, razno vrstnega blaga; Edvard Braunizer, trgovec, blaga za obleko; A. Tabaj 3 K; N. N. 3 K; Karol Čigon, vikar, 12 molitvenikov; Anton Fon, klobučar, 8 pokrival; Anton Potatky, trgovec, raznega drobnega blaga; Janez Zdol 10 K; monsig. Štefan Kofol 4 K; dr. J. S. 4 K; dr. Andrej Pavlica 10 K; N. N. 5 K; Nekdo 2 K; Franc Setničar 2 K; dr. Josip Dermastia 1 K; N. Ferjančič 1 K; Karol Mlekuž 1 K; gospa vd. Pich, klobučarica, več klobukov; N. N. 2 K; Neimenovana gospa 2 K; dr. Hilarij Zorn 8 K; Anton Pečenko, veletržec, 5 K; Drufovka Rudolf, trgovec, 3 K; Kavčič Srečko 2 K; Anton vitez Klodič-Sabladoski 2 K; P. U. dobrotnik, 3 K; Novič Katarina in Franc 2 K 2 v; gospa Terezija Klančič

5 K; Henrik Hrovatin, geometer, 2 K; Henrik grof Attems 10 K; gospa I. S. 2 K; A. Kocijančič v Podgori 2 K; grofica Matilda Attems 2 K; gospa Košnik 2 K; gospa Žilih 1 K 50 v; Sandrius J. 1 K; Anton Jeretič, trgovec, več šol. potrebščin in 10 molitvenikov; Martin Poveraj, krojaški mojster, različnega blaga; J. Medved, trgovec, več blaga za obleke; J. Kutin, trgovec, 1 K 20 v; Filip Pečenko, kavarnar, 1 K; gospa Nina Rojic 6 K; M. Kožman, trgovec, 12 vijakov z blazinico za šivanje; gospa E. Pogačnik 2 K; N. N. 2 K; Josip Zornik, trgovec, 15 parov nogovic; Fr. Vodopivec, c. kr. svetnik, več ducafov žepnih rut; Anton Jakončič, dež. poslanec 10 K; Marija Brezigar 1 K; gospa Karolina Drufovka v Mirnu zavoj usnja; Andrej Jakil v Rupi zavoj usnja; Karol Drašček 700 kolačev.

Našem upravnštvu je došlo: Tvrđka Saunig & Dekleva 5 K.

Predsedništvu so plačali: Franjo II. v Gorici 10 K; Ivan Spitzer, vikar na Pečinah 6 K; Anton Kuštrin, trgovec v Gorici 5 K; monsieur Anton Cibič, dekan v Črničah 3 K; Lucijan Kovačič pri Sv. Luciji poslal zbirko, h kateri so prispevali: inženier J. Bilek 2 K; obitelj Kovačič 4 K; Aninka Gerželj 2 K; Kobalj Mela 1 K; Anton Vuga 2 K; Okrajna posojilnica v Boven 20 K; I. Ivanetič, vojaški kurat v Gorici 1 K 40 v.

Vsem dobrotnikom naj Bog povrne! Šolsko vodstvo.

Zlata ura, vredna 70 K, popolnoma dobra, pripravna za božični ali novoletni dar, je na prodaj pri predsedništvu „Š. Doma“, kateremu jo je podaril dekan v Komnu preč. g. Janez Lukežič. Preplača se hvaležno sprejme.

Za pogorelece v Čepovanu na novo došlo: Županstvo v Solkanu 50 K; Josip Mischitz, rudar v Derne 4 K; kuracija Kal 19 K 40 v; Ivan Podobnik, kaplan v Mirnu 5 K; Andrej Mesar, vikar v Lokavcu 10 K; Andrej Žnidarčič, vikar v Gradnem 14 K; Josip Abram, kurat v Novakih 5 K; kuracija Novake 20 K; tvrđka Konjedic & Zajec v Gorici 50 K; dr. Anton Gregorčič, drž. poslanec 30 K; Josip Droč, gostilničar v Gorici 20 K; Lucijan de Blas v Gorici 5 K; tvrđka Hedžet & Koritnik, blaga v vrednosti 44 K 70 v; Šebreljska štedilna posojilnica 25 K. Zadnjič se je pomotoma sporočilo, da je dala duhovnija Dreženca 35 kron, dala je v resnici kuracija Libušnje. — Vsem darovalcem, naj Bog povrne!

A. Podgornik, J. Rejec, župan, župnik.

Naš tiskarski hudiček je hotel v zadnji številki našega lista po vsi sili storiti uslugo „Sočinemu“ hudiču. V omeni, katero smo priobčili o koncertih Nadežde Slavjanske, urinil nam je namreč naš hudiček na koncu neke besede črko š mesto črke k, in glasilu se je zaradi tega dotično mesto v omeni: „ko se glasovi slišijo kakor jež“, mesto da bi se glasilu: „ko se glasovi slišijo kakor jek“. Mi smo to hudičkovno nakano zapazili celo v zadnji korekturi, toraj tik pred časom, ko je šel stavek v stroj, in skušali smo jo tudi s popravkom onemogočiti, ali, kakor se vidi, se nam to ni posrečilo, vsled česar je „Sočin“ hudič v svoji zadnji številki strašno zarežgetal.

Zavist ga tare. — Lastniku „Soče“ in „Goriške Tiskarne“ delajo zadnji čas oglašiti in „Poslana“, katere priobčujemo v „Gorici“, hudo preglavico. Posebno so mu zmešala glavo „Poslana“ biršega vodje hotela „Südbahn“, katere smo priobčili v zadnjih številkah „Gorice“. Da mu niso ta „Poslana“ po godu, o tem smo prepričani. Ali mi mu ne moremo pomagati. Naravnost pa mu povemo, da omenjena „Poslana“ nismo mi izvali, niti jih naročili, ampak jih vsprejeli kot druge inserate, ki se nam prostovoljno dopošiljajo, ne da bi jih iskali, ali pa „lovili“, kakor to dela neki drugi na židovski način. Zavist je pač najgrša strast. Nič ni v stanu človeka pri drugih ljudeh tako prignjuniti, kakor ga prignjuni ravno ta strast. In tako se godi tudi lastniku „Soče“. Da ga boče pa zavist še bolj trla, mu povemo, da g. Kerševani za svoja „Poslana“ pri našem upravnštvu pošteno plačuje, o čemur se lastnik „Soče“ lahko prepriča, ako se potruži do našega upravnštva, ki mu bode drage volje dokazalo s knjigami, da je resnica to, kar mi trdimo. Revček Andrejček ali smo morebiti mi krivi, da si nam tudi Ti, ki bi nas rad utopil v žlici vode in nam ne privoščiš niti slane vode, pripomogel do nekaj „svitlih“ kronic, s tem, da si s svojim neznosnim in burjastim vedenjem izval „Poslana“, katere je g. Kerševani pri nas proti plačilu inseriral. „Soča“ pravi sicer v svoji zadnji številki, da se je g. Kerševani hvalil, da mu „Gorica“ zastoj priobčuje „Poslana“. Mi v resnici ne vemo, kak namen da bi vodil gosp. Kerševanija, da bi kaj takega trdil, kar

ni resnično in od česar nima prav nobene koristi. Prepričamo smo toraj, da „Soča“, kakor po navadi, tudi v tem slučaju nepošteno laže, z namenom, da bi svojega gospodarja nekoliko potolažila, katerega grize huda zavist, da nam je celo on sam pripomogel do nekaj „svitlih kronic“.

Italijanske goske, rešiteljice nemškega kapitola. — Pred par dnevi je prijavil tržaški „Piccolo“ in za njim potem tudi njegov židovski bratec „Corriere“ neki dopis o tukajšnjem ženskem izobraževališču, ki je pravo pravcato gaganje italijanskih gosk na omenjenem zavodu, hotečih rešiti nemški kapitol. Zgodilo se je to med poukom telovadbe. Telovadba poučuje se na imenovanem zavodu v nemškem jeziku, in sicer so vsakikrat prisotne pri pouku gojenke slovenske in italijanske narodnosti istega tečaja. Gojenke morajo tu večkrat nastopati tako, kakor bi imele nastopati takrat, ko bodo učiteljice. Učitelj jim da nalogo, da jo praktično izvedejo, in ker ni otrok blizu, katere bi gojenke podučevale, nadomestujejo otroke pa tovarišice, nahajajoče se pri pouku. Tako je, kakor pripovedujeta „Piccolo“ in za njim „Corriere“, slovenska gojenka dobila nekega dne nalogo, da izvede neko telovadno vajo. Opomniti je treba, da se pripravljajo slovenske gojenke za učiteljice slovenskih ljudskih šol, italijanske pa za učiteljice italijanskih ljudskih šol. Slovenska gojenka, ki je vdobila dotično nalogo, katero naj izvrši prav tako, kakor da bi imela pred seboj otroke, katere bode morala kot učiteljica podučevati, toraj slovenske otroke, poslušala se je pri rešitvi svoje naloge slovenskega jezika in je v tem jeziku zapovedovala svojim tovarišicam, ki so predstavljale otroke, in učitelj telovadbe je k temu molčal. Vsak pameten človek bi mislil, da bodo italijanske gojenke posnemale slovensko tovaršico ter da bodo, ko pride vrsta nanje, svojim tovarišicam italijanske narodnosti, ki bodo predstavljale italijanske otroke, zapovedovale v italijanskem jeziku. Ali kaj še. Italijanske gojenke čutile so se mesto tega poklicane za to, da prevzamejo ulogo gosk in da s svojim gaganjem rešijo nemški kapitol. V ta namen so poslale v omenjena italijanska lista dopis, kjer se znašajo nad učiteljem telovadbe, dolžec ga, da slavizira. In koga?! Čujte, o groza, da slavizira slovenske gojenke. Tu je pač na najboljšem mestu pripomeniti o kratki pameti in o dolgih lasih. To pa tuč, dokaz, o slabo poznajo oni naši ljudje, ki se, ko pravijo, da je mogoča skupna akcija Slovencev in Italijanov proti germanizaciji.

Zahvala. — Dne 18. t. m. priredilo je društvo „Otroški vrt“ božičnico v dvorani g. Alojzija Mozetiča v Solkanu, katere je izpadla letos v vsakem oziru prav dobro. Ljudstva domačega in vnanjega se je bilo nabralo za dve taki dvorani, a vse točke obširnega programa so se izpeljale prav pohvalno. — Zato šteje si društveni odbor v svojo dolžnost radi tega se prav srčno zahvaliti vsem, ki so pripomogli k prireditvi: g. Srebrnič, učitelj v pokojju za njegov požrtvovalni trud pri pripravljanji in izvrševanji božičnice, gospici vrtnarici Marjetici Koršič, gg. diletantem in pevcem za v popolno zadovoljnost vsega navzočega občinstva rešeno nalogo pod vodstvom spretnega g. Srebrniča. — Tudi vsem blagodušnim darovalcem lepih in izdatnih darov za božičnico — domačim in v Gorici, bodi tem potom izrečena naša najtoplejša zahvala! — Bog povrni vsem mnogoterol Solkan, dne 20. dec. 1904.

Odbor.

Lepo svoto denarja podarite brez troška našemu „Šolskemu domu“, ako prilepate vsi na vsako pošiljatev, pismo, dopisnico in razglednico, kar jih odposiljete sedaj prigodem božičnih praznikov in novega leta, 1, 2, 3 in več narodnih kolekov.

Tepen izvošček. — V torek peljal se je po Raštelu počasi vozeč izvošček Colenz. Temp. vozu sledil je drugi voz, pred katerim je bila vprežena krava. Krava, katero je vodil kmetovalec Schifo, hotela je po vsi sili preteči izvoščekov voz, in Schifo je moral vse moči napeti, da je kravo v toliko zadrževal, da ni lutnila v izvoščekov voz. Schifo, to videč, prosil je Colenza, naj se mu z vozom izogne. Ali ta ni hotel nič slišati o tem. Ko sta pa oba prispela na trg, začel je Schifo izvoščeka z bičem pretepati. Nato so prišli redarji in odpeljali jednega in drugega na policijo ter ju izpustili, ko so izpovedbe jednega in drugega vzeli na zapisnik.

Bogat lov. — V soboto so na lovu v Angoristu, na posestvu barona Locatellija, vstrelili 115 zajcev in več drugih divjih ptic.

Padel s kolesa. — Narednik Hubert, ki se je na kolesu vračal iz Brd,

padel je, ko se je peljal mimo cerkve v Pevmi, tako nesrečno, da so ga morali prenesti v vojaško bolnišnico v Gorico.

Požar v mladem gozdnem nasadu. — V soboto popoldne okolo 2. ure nastal je požar v mladem gozdnem nasadu, nahajajočem se na Čavnju nad Črničami in ki je last posestva v z Ravnih. Prvi ga je zapazil neki gozdni čuvaj, ki je koj pritekel v Črniče klicati ljudi na pomoč. Ljudje bili so koj pri rokah, na čelu jim črniški župan. Podali so se hitro na lice požara, ki se je širil od dna gozda navzgor v dveh potezah. Okolo osme ure zvečer posrečilo se je ljudem, da so požar omejili. Požar napravil je še precej veliko škodo.

Kopa sena zgorela. — Prejšnji teden zgorela je posestniku Markovčiču iz Medane kopa sena, vsega skupaj kakih 20 kvintalov. Sodi se, da so kopo zažgali otroci, igrajoč se z žveplenkami.

Dekliška šola „Elizabetišče“ v Tomaju na Krasu priredi božičnico dne 26. in 27. t. m. popoldne z jako zanimivim vspeedom.

Razglas. — Deželni odbor razpisuje eno denarno podporo letnih 240 kron, katero podeli iz dohodkov zaloga prevzvišenega deželnega glavarja grofa Franca Coroninija za obnemogle delavce, ustanovljenega v spomin na zaroko prejasne nadvojvodinje Marije Valerije. Za podpore se smejo oglašiti delavci in delavke, ki so pristojni v kateri občini poknežgrofovine goriško-grajanske ter so postali trajno nesposobni za delo; v prvi vrsti pa se bode ozir imelo na potrebne med tistimi, ki so svoje moči obrabili samo pri podjetjih velike ali male obrti ali pa pri kmetijskih podjetjih. Prošnje je podati do 31. decembra 1904 v pisarnici deželnega odbora in priložiti jim je: 1. Spričevalo županijskega urada dotičnega kraja, potrjeno ali če treba, dopolnjeno po županstvu pristojnostne občine, — v katerem spričevalu je vestno popisati starost, stan družine, preživla prosilčeva, kako se je bavil z obrtjo in kakšno je njegovo pravno zadržanje. 2. Zdravniško spričevalo, potrjujoče prosilčevo bolehanost ali pohabljenost, ki zakrivlja njegovo nesposobnost za delo. Če se poizve, da je kaj krivega v dokazilih, na katere se je oprl podpiranec, ali pa če neha njegova bolehanost, ustavi se takoj podpora.

Defradant Jenner in njegovi sokrivci obsojeni. — Na Dunaju vršila se zadnje štiri dni kazenska obravnava proti onemu Jennerju, ki je, kakor smo ob svojem času poročali, poneveril 285.000 kron na škodo dunajske podružnice centralnega bančnega zavoda nemških hranilnic. Na obtoženi klopi sedeli so kot sokrivci tudi fotograf Beibuchner in njegova soproga, Vaclav in Jožef Gottstein, Franc in Leopold Schödl, Alojzij Flick in Zmagoslava Auer. Iz obravnave je bilo posneti, da se je skoro ves denar rešil razun kakih 10.000 kron. Nekaj so ga vdobili pri Jennerju, nekaj pa pri ostalih obtožencih. V četrtek je bila razsodba razglašena. Obsojeni pa so bili in sicer: Jenner na tri letno težko ječo, Vaclav Gottstein na dve letni, Franc Schödl na jedno letno, Maksimilijan Beibuchner na 8 mesečno, Leopold Schödl na 3 mesečno in Alojzij Flick na 5 mesečno ječo. Jožef Gottstein, Zmagoslava Auer in Antonija Beibuchner pa so bili oproščeni.

Biskup Strossmayer izpolni 4. februarja 1905 svoj 90. rojstni dan. V Oseku se je sestavil poseben meščanski odbor, ki dela priprave za večje slavnosti. Razdelile se bodo tudi spominske kolajne, ki jih je dal napraviti ta odbor, in v kateri namen se je nabralo 5000 K. Čitalnica priredi svojemu protektorju slavnostni koncert.

Dr. Vitezić obolel. — Prvak in najzaslužnejši veteran hrvatskega preporoda v Istri, dr. Dinko Vitezić, je v Krku, kjer prebiva, težko obolel.

Mesto Berlin je 17. t. m. došlo število dva milijona prebivalcev.

Dober želodec. — 42 trdokuhanih jaje je v pol uri pojedel za stavo neki mož v gostilni Alojzija Hariša v vasi Jakle v Lavantinski dolini. Nato je snedel še pet jaje in bil drugi dan popolnoma zdrav.

Roparski umor zaradi napačnega tisočaka. — V Kapfenbergu je 68-letni kovač Ziegler kazal v gostilni bank

hrabrost, ki jo je kot častnik izkazal za svojo državo, Jugos. red. Njegovemu očetu, ki je proti vojni, gotovo sinovo odlikovanje ni ljubo.

Poslano*)

Andreju Gabrščeku tu.

Za vašo neresnično govorico, kar sicer tudi sami v št. 98. „Soče“ potrjujete, da ste poravnali le iz velikodušnega namena — da gre Kerševani čist iz Gorice — podpisali, izvali ste me, da sem objavil isto. Dobro veste, zakaj ste poravnali podpisali. — Kdo vam verjame, da bi se iz same velikodušnosti napram meni po zobeh lopnili? V št. 100 z dne 14. t. m. „Soče“ navajate poleg drugih neresnic in neslanosti nekaj podatkov iz policijskih zapisnikov, kar pri so sama zavijanja, da bi spravili stvar s pravega tira. Ta dejstva niste še s svojo kolobocijo omajali. —

Ker sem bil na vašo ovadbo pozvan na policijo, nisem mogel vam posredovati, kakor sem prvotno obljubil. Na policiji sem dal svoj odgovor glede falsifikacij. Pri ti priliki se je dognalo po izjavi gospoda svetnika Contina, da je Andrej Gabršček sam pri imenovanih falsificiranih listkih pisal brez navzočnosti policijskega uradnika, in ne kakor je on trdil v „Soči“, da je vprilo uradnih oseb pisal. Tudi jaz rečem: Falsifikacije so, jaz jih nisem zakrivil, policija tudi ne, kdo toraj? Ostajam pa vedno pri svoji izjavi, da so bili gostje pri policiji naznanjeni, ki niso bili vpisani v hotelskih knjigah. Ti gostje so v hotelu stanovali in tudi vse plačali.

Grda neresnica je, kar navajate v „Soči“ od 14. t. m., da sem odgovoril na pismeni poziv sedanjega upravitelja hotela Südbahn, gospoda Ant. Jerkiča, naj naznanim goste, ki niso v hotelskih knjigah vpisani, da si konsorcij poišče denar, sicer se konsorcij obrne v to svrhu na kompetentno oblast, da to preišče, da tega ne storim. Pač pa sem naglašal, da se izvolite primernim potom obrniti na pristojno oblast, kateri bodem drage volje s svojimi pojasnili na razpolago. — Omenjam še, da vam je znano, zakaj so go spico Mici Wigele odslovili . . . , sicer vam lahko osveži spomin gospod upravitelj Ant. Jerkič.

Vsakdo je pričakoval na vaše viharne pretenje, da neovrgljivo dokažete, da avtomobil, katerega ste vi kupili, ne leži nerabljen v „rumpelkamri“, ter da za njega ni zavrženih 12.500 K. Posebno pa je vsakdo radovedno pričakoval, kako dokažete, da niso res že vaši najbližji družabniki tako siti vaše prepirljivosti, da vam so pokazali vrata in da vas nočejo nikjer več v zabavna združenja, itd. — O vsem tem, kar je glavno, lepo skrbno molčite in po svoji navadi škorpijensko pišete, da bi me osramotili radi včasih šal, kakoršne si moški navadno javno dovoljujejo. Ako sem jaz kot samec radi navadnih šal tako malovreden, kaj pa še le znani zakonski mož, kateremu se je v tem pogledu že toliko očitalo. Čudno pa je vsekako, da vam je omenjena gospica tako k sreči prirasla!

Povejte svojemu kolegu Rudolfa Konjedicu, da se govori med osebami, koje ta zadeva interesira, da Rudolf Konjedic imajtelj več javnih funkcij itd. (?), ni vdobil absolutorija, kakor se je izrazil v vašem hripavem trobilu, ampak gg. konsortisti so mu vsled njegovega tarnanja velikodušno odpustili, kar so mu odpustili, ker je on — znani veliki patrijot — zahteval za svoje izborno upravljanje hotela Südbahn razmerno ogromno mesečno plačo za celo dobo svojega upravljanja, dokler ni dobil „Laufpassa“.

Pometajte pred svojim pragom, ker imate več smeti pred njim, nego kdo drugi! Kdor ima toliko kolomaza na glavi, kot ga imate vi, ne sme hoditi na solnce in tudi ni tako nepreviden, da bi hodil kakor hodite vi!

Za danes dosti, ako treba so. Glede zadnje besede, ne bodem tako figamozki kot vi; pišite in pište

Josip Kerševani,
bivši vodja hotela „Südbahn“.

*) Za vsebino pod tem naslovom je odgovorno uredništvo le toliko, kolikor zahteva tiskovni zakon. Op. ur.

izvirni okusi kave doseženi s prinesenjem

Vydrave žitne kave

POSKUSITE SI! Vzorec dragovoljno.
Posila 5 kg. pošilja 4 K. 50 h francoz.

„DOMACI PRIJATELJ“

več informacij pošljite pošto nazaj.

Vydrave žitne kave izvirni okusi kave

Ivan Bednařik
priporočila svojo
knjigoveznicu

v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

Ruski lak

sem dobil direktno iz Moskve.
Zagotovem bolj kot navadni lak.
Imam tudi lepe kliše in lak, čevlje za dame in stroke vseh vrst.

Se toplo priporočam udani

P. Cotič

čevljar v Gorici,
Gosp. ulica 14.

Jakob Miklus
mizar in
lesni trgovec

v Podgori, na voglu novega
železniskega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)
ter podružnica
za Soškim mostom pri Pevmi

Trguje tudi z opeko, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnice itd.

ZAHVALA.

Prav iskreno se zahvaljujem slavni zavarovalnici za življenje „Janus“ na Dunaju oziroma podružnici v Trstu za tako hitro in točno izplačilo zavarovalne glavnice s pripadki po svoji ženi Katarini Savli, rojeni Bratuš, katera je bila zavarovana Priporočam toraj toplo to zavarovalnico ter se hvaležno podpisujem

Peter Šavli.

Čepovan, 9. decembra 1904.

Anton Kuštrin
v Gosposki ulici št. 25,
v Gorici,

priporočila častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portoriko i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petroleji v zaboji. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljave prve in druge vrste, namreč od 1/2 kila in ob enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Zahtevajte

v svoj prid vselej

pristno Kathreinovo
Kneippovo sladno kavo

samo v zavojih z varstveno znamko
šepnika Kneippa in z imenom
Kathreiner ter se skrbno izogibajte
vseh tujih vrednih posuemkov.

Anton Krušič

krojaški mojster in trgovec
Corso Gius. Verdi šte. 33

0 0 0 0 0 izdeluje 0 0 0 0 0
vsakovrstne obleke za vsaki stan
0 0 0 0 0 kakor tudi 0 0 0 0 0

za civilne, vojaške in državne uradnike.

Za vse obleke je vedno v zalogi raznovrstno ravno kar došlo sveže angleško in domače blago za bližajočo se jesensko in zimsko sezono.

Ima zalogo gotovih oblek in sukenj za vsaki stan.

0 0 0 Cene zmerne 0 0 0

Obvestilo.

Uljudno naznanjam, da se nahaja
moja odvetniška pisarna od 1. januarja
1905 v prostorih

„Trgovskega Doma“

v I. nadstropju (vhod iz ulice Corso Giuseppe Verdi).

Dr. Drag. Treo,

odvetnik.

Pozor!

Prva kranjska z vodno silno na turbino delujoča
tovarna stolov na paro

FRANCE ŠVIGELJ

na Bregu, p. Borovnica, Kranjsko,

priporočila sl. občinstvu, preč. duhovščini, imejteljem in predstojnikom zavodov in šol, krčmarjem in kavar-
narjem, ravnateljstvom uradov, gg. brivcem itd. itd.
natančno in trpežno izvršene

stole, fôtelje, gugalnike, naslonjače itd.
po kar najbolj niski ceni.

Blago je iz trdega, izbranega lesa, poljubno likano ali v naravni boji imitirano. Največja izbira stolov, naslonjačev in gugalnikov iz trstenine. Na željo pošlje trdka najnovejše in obširne cenike z nad 800 slikami, iz katerih se razvidi oblika blaga in cene, franko. Imam tudi stole za krčmarje po 2 K vedno v zalogi.

J. Kopač

odlikovana
svečarna na paro

Gorica - ulica Sv. Antona - Gorica

Priporočila preč. duhovščini, cerkvenim oskrbnikom, p. v. slavnemu občinstvu sveče iz pristnega čebelnega voska kg. à K 4-90. Za pristnost jamčim z K 2000. Sveče za pogrebe, za bož. drevesa, voščene zvitke in med najfinije vrste po jako niski ceni.

Večnaja pamjat! Slava brezsmrtnemu spominu!

Za božičnico v „Šol. Domu“ so dalje poslali predsedništvu: Slavljence 60 vin.; J. Gril, pekovski mojster 100 kolačev; Franc Hmelak, posestnik in trgovec v Lokavcu 5 K; Andrej Žnidarčič, vikar v Gradnem 10 K; Matko Primožič, deželno sodni svetnik v Tolminu 10 K. Bog stotero povrni vsem dobrotnikom!

Preplače za „Šolski Dom“ za S. Gregorčičevo knjigo „Job“ so poslali naslednji rodoljubi in dobrotniki: Kosmač Anton, župan v Cerknem 60 v; Podobnik Ivan, kaplan v Mirnu 1 K 60 v; Elsnic Josip, župnik v Rodiku 60 v; Zamar Ciril, kaplan v Kobaridu 60 v; Zupan Ivan, župnik v Hrašeh (Kranjsko) 60 v; Oblak Karol, kaplan v Komnu 2 K 10 v.

Smrtna kosa. — V noči od petka na soboto je umrl tukaj Ivan Josip Štrekelj po kratki, jako mučni bolezi. Zamotala so se mu namreč čreva. Pokojnik ni bil znan le tukaj v mestu, marveč poznali so ga dobro tudi na deželi. Bil je namreč silno bogat in si je to svoje bogastvo sam pridobil. Bil je posestnik raznih in razsežnih zemljišč v Furlaniji in okolici, v mestu pa je imel več svojih hiš. Z jedno besedo, znal je spravljati in množiti premoženje kakor nikdo drugi, ne meneč se dosti za bedo drugih. Pokopali so ga na Sv. Gori.

Imenovanje. — Kakor je našim čitateljem znano, pobirala bo dežela od novega leta naprej davščino od piva v svoji upravi. V ta namen imenoval je deželni odbor v svoji zadnji seji potrebno osebo, in sicer so nastavljeni kot pobiraleci te davščine: za sežansko okrajno glavarstvo Marega, za Gorico in gorško okolico Bekar in Velikonja, za tolimsko glavarstvo Čermelj in Visorek, za gradiški okraj Gregor. Deželni računariji se pridelita ob tej priliki eden ali dva pisarja (diurnista). V isti seji je bil imenovan diurnistom v deželnem stavbinskem uradu Fr. Smrek, kar ter konceptnim praktikantom v deželnem odboru dosedanj avskultant pri okrožnem sodišču v Gorici dr. Grusovin. Za mesta užitinskih agentov je bilo vloženih 68 prošelj, za mesti diurnistov 14 in za mesto konceptnega praktikanta 4. Zadnje mesto je bilo pridržano samim pravnikom.

Opozorjamo gg. krčmarje in kupčevalce, da se mora posebni davek od žganjetoča in od prodaje žganja za prvo polletje 1905 do konca tega meseca pri c. kr. davkarji vplačati. Ker pa bo de davkarja zaradi letnega zaključka in zaradi pobiranja užitnine od vina in mesa zadnjega decembra z delom preobložena, svetujemo strankam, da ne odlašajo vplačanja posebnega davka do zadnjega dne, marveč da vplačajo ta davek že popred, ker bi drugače pri davkarji delj časa čakati morale in brez potrebe čas izgubile.

Lastnik štanjelske grajščine kapetan baron Sessler prepušča del svojih poslopij črnogorskim delavcem, da v njih stanujejo brezplačno. Teh dela tam pri bohinjski železnici vedno nekaj stotin. Na imendan črnogorskega kneza naprosil je pravoslavnega župnika v Petroju v Istri, da je tam opravil v ta namen službo božjo. Na predvečer pa je priredil gostijo ter povabil k sebi mnogo gostov ter skazal s tem svoje veselje nad tem, da se sinovi Črnogore tako izgledno v vsakem pogledu vedejo.

Kake so praznovali Božič po Italiji. — Sam „Piccolo“ piše, da se je letos na Božič v Milanu hudo pretepalo in da se je prelilo mnogo krvi. Ta list piše namreč doslovno: „Letošnji Božič v Milanu bil je nenavadno krvav. Premnogostevilni so bili po mestu pretepi, a najhujši je bil oni v ulici Cesare da Sesto. Neki 20-letni mladenič Gamba bil je povabljen h kosilu od družine Pasin. Tu pa je začel zbijati razne neumne šale, žalil je nekega gosta in nespodobno govoril o njegovi nevesti. Nastal je vsled tega prepir, ki je končal s tem, da je bil Gamba petkrat z nožem zaboden ter se zgrudil na tla na pol mrtev.“ — Tako toraj praznujejo v Milanu Božič, dan miru in sprave, ali le za one, ki so dobre volje. — Pa ne samo v Milanu so tako praznovali božične praznike, marveč tudi po drugih italijanskih mestih se je izvršilo te dni več ubojstev in umorov, kakor poročata isti „Piccolo“. Tu je umoril ljubimec svojo ljubimko, tam je zažgal sin svojega očeta itd. Niso li to krasni sadovi 2000-letne kulture? Ako bi imela kultura pri nas roditi take sadove, potem naj ostane le daleč od nas taka kultura, ki nas odtuja vedno bolj od večnih resnic ter nas spravlja v suženjstvo človeških strasti.

Razpis častnih nagrad družbe sv. Mohorja. — Odbor družbe sv. Mohorja razpisuje dve častni nagradi in sicer: a) tri tisoč kron za daljšo povest v obsegu 15 do 16 tiskanih pol, in b) petnajst sto kron za krajšo povest v obsegu 8 do 10 tiskanih pol v obliki „Slovenskih Večernic“. Snov povesti bodi vzeta iz domačega narodnega življenja in se naslanja ali na slovensko, bodisi cerkveno, bodisi posvetno zgodovino, ali pa na družabno (socijalno) življenje našega naroda. Pisatelji se naj ozirajo na to, da sta oba povesti namenjeni preprostemu ljudstvu kot družbeni knjigi. Zatoraj bodi jezik preprost in lahkoumeven, vsebina pa primerna namenu družbe sv. Mohorja. Rokopisi, lepo in razločno na eni listni strani pisani, se naj dološijo do dne 31. grudnia l. 1905 družbi sv. Mohorja v Celovec brez pisateljevega podpisa, ime pisateljevo se pridene v zaprtem zavrtu, ki pa naj nosi naslov dotične povesti in tudi povč, za katero nagrado se poteguje. Odbor družbe sv. Mohorja bo svojo razsodbo o priposlanih rokopisih objavil tekom malega travna leta 1906 in tedaj tudi nagradi izplačal. Ako bi odbor nobeni povesti iz kakegakoli vzroka ne mogel prisoditi častne nagrade, sprejme vendar tudi manj dovršene proizvode, če se mu zde pripravi za družbo sv. Mohorja, ter jih odkupi po dogovoru z dotičnimi pisatelji. Odbor.

Ogenj v papirnici. — Na Reki je bil v nedeljo zvečer v veliki papirni tovarni tvrdke Smith & Meynier velik požar. Zgora so tri skladišča, v katerih so bile spravljene cunje in že izdelani papir. Poslopje, kjer se nahaja delavnica, so obvarovali pred ognjem. Škoda cenijo na 200.000 K. Seveda je bila tovarna zavarovana.

Iz Kanfanara v Istri pišejo: Soprog Zalaznik, Slovenca, sta zgradila pri postaji v Kanfanaru hotel in restavracijo za popotnike, kjer se je gospa Zalaznik na svoje ime bavila s trgovino vina na debelo. To, seveda ni bilo po volji tukajšnjih trgovcev, a morda tudi drugim ne, ker lanskega leta so jej ukrali prešiča, a minuli ponedeljek so jej zlikovci po noči odprli klet, ukradli dva sodečka konjaka ter zapalili hišo, ki je z vsem, kar je bilo v njej, zgorela do tal. Rešili so le male stvari. Škoda je ogromna.

Prepovedane srečke v Avstriji. — Finančno nadzorništvo v Gorici doposlalo nam je vsled naročila c. kr. finančnega ravnateljstva v Trstu imenik raznih bančnih tvrdk in zavodov, ki se pečajo s prodajo prepovedanih srečk po Avstriji. Ko objavljamo dotični imenik, svarimo objedne naše ljudi, da se čuvajo pred nakupom takih srečk, ki so jako problematične vrednosti, kajti zapadli bi jako občutni kazni, ako bi finančna oblast pri njih take srečke zalotila. Dotične tvrdke so te-le: A) Prodaja celih srečk na delno plačilo: 1. „Maximilian Fischer & Comp. Bankhaus“ Monakovo, Arnulfstrasse 26. 2. „Fischer & Riess, Bank- und Wechselgeschäft (Bank- es Valto, üzlet Fischer & es Riess)“ Budapest, VII. Erzsébet-Körut 9. 3. „Bankkommanditgesellschaft A. Balogh Comp.“ Monakovo, Jägerstrasse 3 a, popros „Ungarische Bank und Wechselstuben Actien Gesellschaft“, Budapest. 4. „Loseffekten Depot Bank A. Balogh“ Budapest, VIII. Jozsef-Körut 16. Posredovalci: „Winter & Nagy Anoncenbureau“ Budapest in „Leon Essig“ na Dunaju. 5. „August Vajda“ Monakovo. 6. „Hauptstädtische Wechselstuben Gesellschaft Adler & Comp. (Imetnik Julius Adler)“ Budapest, V. Gr. Kronengasse 13. 7. „Elfer & Adler, Bank- und Wechselgeschäft“ Budapest, V. Josefsplatz 13. 8. „Merkur Bank“ Budapest IV. Vaczi uteza 37. 9. „Wechselstuben-aktien Gesellschaft Merkur“ Budapest V. Aramz-Janos uteza 31. Snuje tudi prepovedane družbe za srečkanje. 10. „Österreichische ung. Merkur“ Budapest, Andrassystrasse 83 und 85. Uredništvo tega podjetja snuje družbe za srečkanje in izdaja takozvane „Staatspapierbücher“. 11. „Hermes“ ung. allg. Wechselstubenaktien-gesellschaft Budapest V. Dorotya uteza 8. 12. „Fleissig Sandor, Bank- und Wechselgeschäft Hermes“, Budapest, VII. Erzsébet-Körut 2. 13. „H. Fuchs, Wechselhaus“ Budapest, Kecskemetergasse 1. Tudi ta tvrdka snuje prepovedane družbe za srečkanje. 14. „Bank- und Wechselhaus Kronfeld & Comp.“ Zagreb. — B) Podjetje za serije srečk: 15. Bankeffekten und Kommissionshaus „Merkur“, Hübner & Comp, Stuttgart, Schickstrasse 6 (popred K. F. Wojtan). 16. „Bankeffekten und Kommissionshaus Union“ Konstantina Eisele v Stutgartu, Danneckerstrasse 11. 17. „Bankeffekten und Kommissionshaus Merkur“, Nürnberg, Glockendomstrasse 8, imetnik: Adam Heilmann. 18. „F. Wörfel & Comp.“ Monakovo, Mitterer-

strasse 6 (imetnik tudi Adam Heilmann; prokurist Emil Smetacek). 19. „Julius Weil, Bankgeschäft“, Monakovo, I. Frauenplatz 5. 20. „Bankeffekten und Kommissionshaus Patria“, Ljudevita Vijakowski, Monakovo, Arndtstrasse 1. 21. „Jean Hoffmann“ Nürnberg. 22. Steinhausen & Comp. deutsch-öster. Bank- und Kommerzhaus“, Karlsruhe, Amalienstrasse. 23. Bank-Kommissionsgeschäft „Union“, Karlsruhe, Klauprechtstrasse (imetnik Oto Steinhausen). (Dalje prih.)

Poskušen roparski umor. — V Pragi je prišel v menjalnico Ed. Kiša neki mladenič menjat nekaj nemškega denarja. Medtem ko je Kiš denar menjaval, je potegnil mladenič revolver iz žepa, toda zgrabila sta ga dva detektiva, ki sta bila v sobi skrita. Policija je dobila namreč anonimno pismo, da namerava nekdo Kiša umoriti in oropati. Prijeti mladenič je 17letni Schulz, trgovski vajenec v Pragi. Priznal je takoj, da je že pred petimi meseci sklenil Kiša ustreliti in oropati.

Izseljevanje v Ameriko. — Izseljevanje v Ameriko ni letos posebno napredovalo. V „Fremdenblattu“ čitamo namreč, da se jih je preselilo v Ameriko iz naše države v prvem letošnjem polletju preko Hamburga 21 930 oseb, dočim se jih je v isti dobi lanskega leta izselilo 33.406. Preko Bremena pa se jih je izselilo v prvem letošnjem polletju 24.227, dočim se jih je lani v istem času izselilo 39.761.

Loterijske številke.

24. decembra.

Trst	44	28	18	5	83
Linc	51	42	65	32	54

ZAHVALA.

Prav iskreno se zahvaljujem slavni zavarovalnici za življenje „Janus“ na Dunaju oziroma podružnici v Trstu za tako hitro in točno izplačilo zavarovalne glavnice s pripadki po svoji ženi Katarini Savli, rojeni Bratuš, katera je bila zavarovana Priporočam torajtoplo to zavarovalnico ter se hvaležno podpisujem

Peter li.

Čepovan, 9. decer

MÈD

zajamčeno-pristen

se prodaja na drobno v svečarni

J. KOPAČ

Gorica, ulica Sv. Antona št. 7

po sledečih cenah:

Med izpihani pomladanski beli kg K	1:20
„ „ jesenski „ „	1:20
„ v satju „ „	1:—
„ cejen „ „	1:—
„ za pitanje čebel „ „	1:20

Na debelo po zalžanih cenah.

Išče se SOBA

in sicer prazna s prostim vhodom v novi hiši, nahajajoči se v delu mesta med Gosposko ulico in Fran Josipovem tekališčem. Ponudbe vsprejema uredništvo »Gorice«.

Ruski lak

sem dobil direktno iz Moskve. Zagotovem bolj kot navadni lak. Imam tudi lepe kliše in lak, čevlje za dame in otroke vseh vrst.

Se toplo priporočam udani

P. Cotič

čevljar v Gorici, Gosp. ulica 14.

Obvestilo.

Uljudno naznanjam, da se nahaja moja odvetniška pisarna od 1. januarja 1905 v prostorih

„Trgovskega Doma“

v I. nadstropju (vhod iz ulice Corso Giuseppe Verdi).

Dr. Drag. Treo,

odvetnik.

Olje polenovke (štokfižovo olje)

je sedaj splošno priporočano kot jedino sredstvo, ki ojačuje slabotno stanje organizmov, toliko pri mladih kot pri starih ljudeh. Vporabiti se pa mora vsekakor to olje pri škrofuloznih boleznih. Svoj upliv pa mora izkazati edino olje, katerega kakovost je zajamčeno čista.

Drugovrstna olja, ki se prodajajo kot „štokfižovo olje“, ne samo da ž njimi ni mogoče dobiti potrebnih rezultatov, ampak škodujejo naravnost želodcu, ker slabijo prebavilne organe istega.

Pravo štokfižovo olje, zajamčeno čisto olje zadnjega lova se prodaja v mirodilnici

ANZON-a MAZZOLI-ja

Gorica, Gosposka ulica, in podružnica tek. Josip Verdija

Male množine se razpošiljajo po pošti,

„KROJASKA ZADRUGA“ v GORICI

registrovana zadruga v omejeno zavezo

Zajesensko-zimski čas

so došle krasne novosti raznega blaga.

Posebno omenjamo med temi:

Modne volne, flanele, for-
štajne, sukno za možke
obleke, boržun za blouse.

Preproge, zavese, odeje, šivane kuverte
(Steppdecke), žime, volne in perje za postelje.

Posebne novosti so:

Rumberško, belgijsko in šlezijško platno,
namizni prti, serviete, brisalke, žepni robci.

Perilo za opreme nevesti,
za hôtele in restavracije,
za zasebnike in vse druge.

Po tovarniških cenah.

Cene stalne

Postrežba strogo poštena.

Vzorci najnovejše izbire se pošiljajo na zahtevo brezplačno in poštnine prosto.

Mihael Ussai,

ključavničarska in kovaška delavnica

Gorica, Ascoli ulica 7

Velika zaloga štedilnikov, pump in vsa-
kovrstnih cevi za vpeljavo vode. Izvrgi
se vsakošno popraviljenje in vpeljava.

Rojaki!

kupujte narodni kolek!

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

J. KOPAC

odlikovana

svečarna na paro

Gorica - ulica Sv. Antona - Gorica

Priporoča preč. duhovščini, cerkvenim oskrb-
ništvom, p. v. slavnemu občinstvu sveče iz
pristnega čebeljega voska kg. à K 4-90. Za
pristnost jamčim z K 2000. Sveče za pogre-
zvitje in med najfinjše vrste po jako nizki ceni.

be, za boř. dre, esa, voščene

Anton Ivanov Pečenko, Gorica

Velika zaloga

pristnih belih in črnih vin
iz lastnih in drugih prisna-
nih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpo-
silja po železnici na vse kraje
avstro-ogerske monarhije vsi-
dih od 56 l naprej. Na zahtevo
pošilja tudi užorce.

Zaloga piva

„Delniške družbe združenih
pivovarov Zalec-Laški Trg
in plzenskega piva „pra-
zdroj“ iz sloveče češke „Me-
šćanske pivovarne“.

Zaloga ledu, katerega se od-
daja le na debelo od 100 kg. napej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna.

Sprejema

hranilne vloge

katere obrestuje po
4 1/2% polumesečno; ne-
vzdignene obrestipripi-
suje konec leta k glav-
nici. Rentni davek pla-
čuje posojilnica sama.

Posojila

u dom na osebni kredit po
5 1/2% in na vknjižbo po 5 1/2%

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga z omejeno zavezo,

Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema

nove člane

z glavnimi in opravi-
lnimi deleži. Glavni de-
leži po 200 K, opravični
po 2 K. Otvorja članom
tekoče račune, katere
obrestuje po dogovoru.

Uradne ure

vsak dan od 8. ure zjutraj
pa do 1. ure popoldne.